

SZÉKESFEJÉRVÁR.

Társadalmi hetilap.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 frt. — kr.
Negyed évre	1 frt. 50 kr.

Bérmertelen leveleket csak ismert köztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petítor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kr-ért igtattatik be.

Lapunk számára hirdetések felvesznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móricz.

Bécsben: Oppelik L. és Mosse Rudolf. Hrdlicka Vincez.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) ezimzendők; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyílttérben megjelenő közlemények után három hasábos petítorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

A községi tűzoltásról.

„Saját kárán tanul a magyar” ezt mondja a példaszó; elég szomorú, ha csak kárunkon okulunk, de még szomorubb, ha saját kárunkon sem akarunk tanulni, hanem összetett kezekkel nézzük, mint veszünk és pusztulunk.

Az elemek legkegyetlenebbike: a tűz, minden évben megkívánja áldozatát. Gyakran nemcsak egyeseket, de egész községeket juttat koldusbotra, mert ha — kivált nyáron — egy községben, hol a házikók zsuppal, náddal vannak fődve, s az udvarokon a takarmány felhalmozva, tűz üt ki, akkor menthetetlenül odaég az egész falu; oltásról szó sem lehet, mert azok a primitív szerkezetű fecskendők, nem hogy oltásra, de még az utak öntözésére sem használhatók, azután ennek kezeléséhez az egész faluban nem ért senki; ha pedig nagyobb a veszély, mindenki fejét vesztí, czél nélkül ide-oda kapkod minden ember, s ott hol legnagyobb a veszély — hiányzik a segítség. Elég példa volt már az elmondottak felett meggyőződni, mindazonáltal édeskeveset teszünk arra nézve, hogy saját ügyembertársaink vagyonának biztonsága érdekében igyekeznék a bajnak elejét venni, illetőleg azon törekedni, hogy az ellemmel szembeállhatnánk.

Nézzük a legközelebbi balinkai tüzesetet, ugy hisszük, ez elég leczkét adhatott. Ez megtanított sokakat arra, hogy szorgalom, becsületesség mellett is sok ember juthat koldusbotra; s mindez — elmond-

hatjuk — azért van, mert vétkes közönnyel viseltek a tűzoltás ügye iránt.

E bajon minden áron kell segitenünk, mert mindaddig, míg nem tömörülünk a tűzoltás körül, míg megengedjük, hogy a nád- és zsupfedelű házak oldalán halmozzák fel a termést, míg nem lesz minden egyes községnek jóra való tűzfecskendezője, míg a víz hiányon segítve nem lesz, míg a tűz elleni biztosítás nem lesz elterjedtebb, addig nem hajthatjuk fejünket egyetlen egyszer se nyugodtan álomra, mert félünk kell, hogy arra ébredünk, miszerint odaégett mindenünk.

Mindenekelőtt a szolgabírák figyelmét hívjuk fel, hogy tűzbiztonság szempontjából az épületektől csak bizonyos meghatározott távolságra engedjék meg a kazalok lerakását; vagy pedig — a mi még jobb lenne — el kellene egyáltalában a berakodást tiltani, maradjon a termés künn a szérűn, nem való oly könnyen gyulható anyag a házak udvarába. — Azután a község vagyonbiztonsága érdekében hozzon áldozatot, szerezzet meg magának olyan fecskendezőt, melylyel oltani is lehet; ne hozzák fel ellenvetésül azt, hogy szegény a község, mert bizony-bizony a mi egy kis áldozat árán beszerzett jó fecskendezővel megmenthetünk, ha az is elpusztul, akkor még szegényebb lesz ám a község. A tűz elleni biztosítást pedig nem bírjuk eléggé ajánlani; erről azonban többet nem szólunk, nehogy ránk fogják, miszerint percentuatióért irunk a biztosítás mellett.

A legfőbb pedig, hogy a tűzoltók intézményét

minden valamire való községben létesíteni kellene; a kezdeményezéssel az előjárásnak kellene sikra szállni. A község jegyzőinek sohasem volt sebb feladatuk, mint most lenne; s a mely jegyző községeiben egy tűzoltó testületet szervezhet, az érdemessé tette magát nem egyedül a polgárok szeretetére, hanem a vármegye figyelmére, pártfogására is. Egy jegyzőnek nem egyedül az a teendője, hogy számadásait rendben tartsa, a község vagyonára figyeljen, a rend és békét tiszteletben tartassa; — hanem a jó eszmék kivételében istápolja a népet tanácsal, észszel, két kézzel.

Ne engedjük a népet pusztulni saját tehetetlensége miatt, hiszen a sors, idő, uralkodó kórok ugyis felesleg kiveszik a vámot belőle.

A községi tűzoltók szervezésénél a fődolog lenne, hogy az előjáróság gondoskodna oly egyénekre, kiket foglalkozásuk majdnem mindig a községbeni tartózkodásra utal, e mellett az ügy iránti lelkesedésből vagy kitűnni akarás kedvéért készek lennének a tűzoltói foglalkozásra. Ilyen egyénekből alakult csapat önkéntes tűzoltóknak nevezetnének; a falubeli legényeségből lett tűzoltók vásár- és ünnepeken a tűzoltói teendőkben gyakorolnák magukat, a helyett, hogy ősi szokás szerint verekednének és egymás fejét bevernék.

A begyakorlásokra nézve a városi tűzoltók közül mindig akadna olyan egyén, ki díj nélkül adna oktatást. — A kisebb községekben költségkimelés tekintetéből az egyenruhát is mellőzhetőnek gondoljuk; egy egyszerű jelvény is elegendő lenne a tűz-

TÁRCZA.

Szerelem és vallás.

(Novellét.)

Írta: Szentirmai.

(Folytatás.)

III.

Hagyjuk el egyelőre a szép Reginát, kit imádója alig kívánt látni többé. Hisz csomót kell bogozni s azt szépen újra feloldozni kardvágással vagy a nélkül. Gör-dítsük fel tehát a függőnyt egy más érdekes jelenete előtt ama színpadnak, melyet szívilágnak szokás nevezni. Világ az és a világot jelenti.

Mert ez egyszer nem valami tömjénzagu szemináriumba, hanem a pozsonyi talmud-iskolába tekintünk be. Miköze a szerelemnek a talmud-iskolához? Csak annyi a mennyi a szemináriumnak a szerelemhez — az előbbi fejezetben. Aztán a szép Regina szomorú sorsa revanche-ot követel és méltán. Nem mehetünk tehát ismét a szemináriumba, valami kispapot rántani elő szerelmi hősnek. E fejezet hőse egy igazvéri „bocher” lesz. Hogy ki és mi ő? — mindjárt következik.

„Olvassátok a szentírást, forgassátok a szent könyveket, elmélkedjétek és semmi egyebet ne tegyetek.” Így szól a parancsolat — természetesen nem szóról-szóra, — csak hogy nem igen követik zsidó polgártársaink. Különbön aligha volnának a „jövő népe.” A ki tiszteli is a hagyományt, csak részben felelhet meg annak. Az ily igazhittű zsidók elküldik gyermekeiket a nagyvárad vagy pozsonyi talmud-iskolába, mely azonban nem papképző-intézet s növendékei — a bocherék — ritkábban lesznek papokká. „Bocherből minden lehet.” S ha pár évig hallgatta a kimerülhetlen rabbi magyarázatait a talmudból, lesz a gyerekből kereskedő, orvos, ügyvéd

vagy pedig házaló, kellner, stb. A „chevra” gondoskodik a szegényebb talmudnövendékek ellátásáról. Ez ám a regényes élet! Minden nap más asztalnál ebédel s esztendőn át féltucat piszkos gyereket „nevel” egy ágyrét, melyet azonban meg kell osztania egyik tanítványával. Ha valamelyik kitűnik esze és magaviselete által, azt is megkérdik: mi a kedvencz eledele? s a hét hat napján hat család vendégli meg ugyanazzal, míg jön a szombat a szabadító „sölet.”

Ily regényes élete volt a mi bocherünknek is Pozsonyban majdnem ugyanazon időben, melyben János, a mi jó ismerősünk Bécsbe került. S még regényesebbé tette azt a szerelem. Annak bizony nem parancsol a talmud sem; maguk a szent atyák is eleget irtak róla. Hiába beszélt félnapokon át a buzgó rabbi, ki a mily böles, rendszeren oly szegény, az mind nem akadályozhatta meg, hogy a Karfunkel Nácsi ne szeresse egy házmaster csinos leányát, Rózát, a ki pedig „goj” volt. Természetesen, ha találkozott imádotjával, nem arról értekezett vele: mit szól ehhez a talmud? A talmud nagy tiszteletben állt a mi kis bocherünk előtt, míg benn volt a „jeschiva” falai közt. De azonkívül csak a rózsapiros Róza fekete szemében szeretett olvasni s nem azokban a penészes imakönyvekben. Mégis jobban tett ő, ha a szép Rózának udvarolgot, mint társai, kik — a bocherék rendes szokásaként — szenvedélyesen üttették a „blatt”-ot.

Persze a rabbinak mindezekről mit sem volt szabad tudnia. Akkor lett volna szép világ! — Neki meg kellett elégednie, ha növendékei jól tudták a leczkét. Náczinak a „siur” mindig a kis újjában volt, szívében pedig Róza angyali arca. A rabbi ur szerette őt, de Róza még jobban....

Igy történt, hogy Nácsi, kinek elighanem csak „fél” ágy volt nevelői jutalma, jobb szerette az est nagyobb részét Rózájával a kapuszinben enyelvegve tölteni el szerelmi önlengések s néha-néha tüzes csókok között, melyek czuppanással nem egyszer riasztotta föl

álmából a szundikáló házmaster-papát — a fiatalok nagy veszedelmére. A rabbi ur a talmudból nem csinálhatott külömb bököt a „gojim”-ek részére, mint minökkel ifjú hősünket megtisztelte az öreg Melák, mert így hitták Rózácska morva-eredetű papáját.

Ily epizódok azonban csak szorosabbra fűzték a viszonyt szerelmeseink közt. A ki szerelmes, az nemcsak való, de képzelt akadályokkal is küzd, mert mindenütt ellenséget lát s aztán szeret önmaga előtt tetszelegni, mint áldozat, szerelem áldozata. — A kis bocher előbb lemondott volna szerelméről, de nem a vállalkozó szellemű morva leányka. A tiltott mindig édesebb, hát még ha akadályok leküzdése után éri csak el... Nem csoda tehát, ha a fiatal szerelmesek, nem bizhatván többé a kapuszinben szundikáló papában, oly időt választottak találkozásra, mikor már csak a csillagok az égen s a szerelem a szívből vannak ébren... Az éj leple sokat elfűd. Az éj némasága mit se beszél ki. — Meghitt közelségben egymás mellett bámulni a szép csillagos eget s vallomást vallomásra halmozni — kellett-e vajjon sok bátorság hozza? No, már ennyi bátorsága Náczinak is volt. Söt több is. Még a kakastól sem félt, hogy elárulja őt. Szerencse, hogy nem tanulta az újtestamentomot s nem ismerte Péter esetét. A sok vallomás, a tüzes csókok még soha sem tévesztették hatásukat a lányszívre. Róza csak nem képezhetett kivételt neméből! A szerelmenteli szív csak szeretetni, csak boldogítani akar — és semmi egyebet. Nácsi szerette és boldogítani kívánta. Róza szeretett és boldogítani kívánt. Misem állt a boldogság útjában... S boldogok is voltak egymás karjai közt; — kereszténység és zsidóság békés ölekezésben. — A csillagos ég lemosolygott rájuk, de alig mosolygott volna a jó Melák, ki erősen horkolva talán arról álmodott: mily szép pár lesz az ő leánya meg a Haczuka Jánosból, ki becsületes, de igen együgyű kéményseprő-legény volt.

(Folytatása következik.)

tónak. A fődolog mindenestre az lenne, hogy ezen intézmény minden valamire való községben szerveztesék; erre nézve nemcsak a szolgabírákat, községi előjáróságot, de egyesek figyelmét is felhívjuk s meg lehetnek győződve, hogy ez intézmény működése áldásdús leend, mert megszabadulunk a véstől, mely igen gyakran családok és egész községek jólétét tette tönkre egypár óra alatt, azért, mert nem volt erők vele szembeszállhatni.

Szegedi kiállítási levelek.

Szeged, 1876. augusztus 21.

III.

A ki Szeged jártasabb utczáiban vagy térein ma megfordul vagy látogatottabb közhelyein megjelenik, ha nem tudja, hogy Szeged hármás ünnepét ül, a sűrűs forgás élénksége után ítélve, kénytelen azt himni, hogy legalább is Párisban mulat, egyes helyeken a forgalom oly nagy, hogy Budapesttel nem is hasonlítható. — A dalárdák bevonulása után augusztus 17-ik és 18-án az idegenek száma 5000-re tétetett, azok közt 720 dahnok. Azóta minden vasúti vonat 4—500 idegent hoz, — ma világosan láthatni, hogy a mostoha évek, fogyasztási adó s egyéb közterhek dacára a magyar vendégszeretet még mindig él népünkben, nincs ház, melynek vendége nem volna s pedig be nem érik azzal, hogy lakást adnak, hanem elárasztják vendégeiket a legszeretettelőbb előzékenységgel — különben habár e vendégszeretet áldozatokkal jár, kétségtelen hogy Szeged sokat igen sokat nyer a kiállítás által nem csak szellemileg, de anyagilag is.

Aug. 17-én délben tartották a dahnokok ünnepélyes bevonulása énekszóval, a városház előtti Széchényi-terre a hol a polgármester által néhány szívélyes szóval fogadtattak, délután a dalárok a városházán közgyűlést tartottak, mire díszelőadás a színházban s ezután az ismerkedési estély a felsővárosi ligetben és a hét pacsirta kertjében következett. Az országos dalár-ünnepélynek képviselve van 32 dalegyet. Ezek közt a pécsi s budai, kik már ismételve a dalversenyekben győzedelmet arattak, társégeitek iránti előzékenységből a nagy díszhangversenyben s az összes előadásban közreműködtek, de a dalversenyben részt nem vettek. — A dalsarnok, mely négy ezer látogatót befogad, a dalár-ünnepély mind a három estéjén zsúfolásig megtelt, a 46 páholy már az első napon mind a három dalegyetre lefoglaltatott 7 s 10 frttal, a kórszékek ára 2 frt. 50 kr. a zártszékek ára 2 frt. s 1 frt. 50 kr. az ülőhelyek ára 1 frt. — a karzaton 60 s 40 kr. volt, — földszinti állóhely 60 kr. karzati állóhely 30 kr. — A dalsarnok építési költsége már most is bőven meg vagyon térítve.

Aug. 19. reggel 10 órakor a Dugonics-szobor leleplezési ünnepély ment végbe a legnagyobb részvét és lelkesedés mellett. Hogy Dugonics András az egyszerű piarista, ki és mi volt a magyar irodalomban, azt felesleges esetelne az tudjuk mindnyájan.

A leleplezési ünnepély 10 órakor kezdődött. A hatóságok, küldöttségek, dalárok a városházán gyülekeztek, honnét a menet megindult. — Elöl zene utánna a szegedi dalárda, azután fehérbe öltözött leányok vállukon nemzeti szalaggal s kezökben koszorúval, továbbá valamennyi itt képviselt dalárda mindenik a maga zászlójával, mi a menetnek rendkívüli ünnepies színt adott. A közöshadsereg és honvédség tisztjei teljes számmal vettek részt. A hatóságok, tudományos intézetek képviselői többnyire dísz magyar ruhában. Az akademiát és Kisfaludy-társaságot Szász Károly képviselte. A kegyes tanító-rendből, melynek Dugonics is tagja volt, igen sokan jöttek vidéki rendházakból is az ünnepre.

A szobor körüli tért az utolsó 2 nap alatt kertté varázsolták. Itt padok voltak a hölgyek számára. Jelen voltak a Dugonics család tagjai, továbbá Izsó Miklós özvegye, Huszár Adolf és Madarász Viktor. A mint a menetet megérkezett a koszorus leányok a szobrot fogták körbe. A szobor balján volt a szónoki emelvény s ide a küldöttségek állottak, míg a dalárok a kiállítási épület előtt helyezkedtek el zászlóikkal. Kívül a korláton meg ezernyi ezer nép, a ki csak lábra birt állani egész Szeged városa. A kiállítási épület lépcsőzetéről e látvány valóban nagyszerű volt.

10 óra után néhány percczel Erkel Ferencz jelt adott s a dalárok a hymnust énekelték. A kiállítási épülethöz orgona megkopó hangjai kísérték az éneket.

Az ünnepi beszédet, László Gyula városi aljegyző olvasta fel, mely igen sikerült volt.

A mint a szónok az utolsó szakához ért, a lepel lehullott, megördültek a mozsarak s a város összes harangjai zúgtak. Mindenki levett főveggel állott Izsó Miklósnak műve előtt. Nem érthette meg, hogy ezer és ezer embertől hallja: Ime az egyetlen szobor Magyarországon, mely méltó ahhoz, a kit ábrázol. Pedig ezt mondták mindenki.

A leleplezés után Szász Károly lépett az emelvényre s elszavalta ünnepi költeményét, melyet a közönség rendkívüli tetszéssel fogadott s a költőt hosszasan éljenezte. — Hangulatosabb alkalmi költeményt Szász Károlytól nem is hallottunk még.

A szobor Izsó Miklós terve szerint készült, de halála közbe jöven Huszár Adolf véste. A szobor 11²/₃

láb talapzaton áll, mely szürke istriai márványból van, Conti Lajos készítette Triestben; a 7¹/₂ láb magas szobor a legfinomabb bronz. Az összes került 13,500 frttal. A szobor felirata: „Dugonics András. — Emelte Szeged város közönsége 1876.”

Az ünnepélyt a dalárok fejezték be a „szózat” elénekével. A mozsarak újra megszólaltak, a harangok zúgtak s a menet azon rendben, melyben jött visszavért a városház elé.

Aug. 20-ik szent István ünnepén reggel 8 órakor a belvárosi plebánia-templomban a miniszter valamint összes hatóságok egy lakosság tömeges részvétel mellett ünnepélyes istentisztelet tartott, a pécsi dalárda közreműködésével, mely ez alkalommal is megható énekével a hallgatóságot elragadván országos hírenek szép jelét adá. Féltilkor nagymise befejeztével az összes hatóságok a kiállítási-bizottsággal — a miniszterrel élén — a kiállítási polata elé vonult, a hol az utóbbi Dáni Ferencz főispán által fogadtatván remek megnyitó beszédet tartott, melyben kiemelte, hogy az ipar- és a mezőgazdaság oly ikertestvér, melyek egyike a másika nélkül alig virulhat, s hogy a közlekedési eszközök szaporulásaival saját piarcainkon oly versenyzők jelentkeznek terményeikkel, kikkel a versenyt alig bírjuk el, s így kell, hogy iparkodjunk új jövedelmi forrásokot keresni, melyeket másutt, mint az ipartermén alig találhatunk, a melynek tágasabb keretében a mezőgazdaság is helyt talál.

Ezzel a kiállítást megnyitottunk nyilvánítván annak főépületében a kiállítás megszemlélése vette kezdetét. A miniszter ez alkalommal még két óránál többet töltött az épületben, de mára is Szegeden maradt, hogy a kiállítást részletesen megvizsgálhassa. Déliben az újvilágnál vidám banket tartott, a kiállítási épület az egész napon át látogatókkal tömve volt, este a dalsarnokban az összeloadásnál még állóhelyre csak nagy nehezen lehetett szertenni, végre a nagyszerű ünnepély befejezésére este 9 órakor az új-szegedi népkertben díszes bál tartott, melyben betegséggem az lévén, hogy este 10 órakor ágyamat felkeresem, már nem tudom meddig igen vidám mulatság folyt: annyit azonban biztos kutforrásból megtudtam, hogy a népkert is igen látogatott volt, a táncz vígan folyt, s még reggel 3 óra táján nem igen lehetett a tánczosok sorában apadást észrevenni.

Magáról a kiállításról ma csak annyit, hogy azt minden tekintetben sikerültnek mondhatni, minden egyes terem tanúságot szolgáltat arra, hogy ipar terén már 1873 óta is tetemesen haladtunk. Igen ajánlanám, hogy kinek körülményei megengedik idejéből 4—5 napot kiszakítani, ne mulassa el Szegedre menni, fáradsága és költsége bő jutalmat talál.

Drucker József.

(Folytatatik.)

A vasúti balesetek statisztikája.

(Folytatás.)

A váltók téves beállítására szintén egyik nem ritka oka a vasúti baleseteknek, s nem egyszer okoz vonat összeütközéseket az állomásokon. Austria-Magyarország összes vasutain 1869—73-ig a váltók téves beállítása folytán összesen 178 baleset történt, mely számtelet az összes vasúti szerencsétlenségek 12°/₁₀₀-tőlját képviseli.

A váltók téves beállítását kikérülendő, az angol nagyobb pályaudvarokban 10 év óta a központi váltójelzés van alkalmazásban; e centralisatio által, az összes vonatmozgósítási terv és kivétel s így az összes váltók dirigálása egy vasúti tiszt által végeztetik. Az angol vasutakon divatos központi váltószervezet a Saxby és Farmer tervei után készült; e szerkezet egyik főhibája, hogy minden egyes váltó a központból állítatik; ezelra igen complicált váltókarok alkalmazatnak, melyeknek kezelése, különösen télen, nagy nehézséggel jár. Nagy haladást mutat e téren a Siemens és Halske-féle szerkezet (modellje a bécsi világtárlaton látható volt), melyszerint az egyes váltók külön-külön saját váltókaruk által állíthatók, de csigákon mozgó végtelen lánccz segítségével a központi szerkezettel összeköttetésben állanak, hol a váltóállítás, az egynevezett váltóretesz által jelképezetik és záratik; az electricus jelzések a váltószervezettel szerves összeköttetésben állanak.

A tengelytörések száma, az utóbbi években, korábbi adatokkal szemben folytonos és fokozatos kevesbedést mutat. A 70-es évek adatai, a 60-as évekéhez, ha a tengelytörések számával, a pályahosszak arányát is kombináljuk egy viszonylanak mint 1:4-hez. E kedvezőbb arány a felhasználott jobb anyag, (Bessemer acél), erősebb méretek, s a terhelések jobb arányának következménye. Mindamellett a tengelytörések száma az utóbbi években is igen magas, a minék oka leginkább az anyagtermelés körül az utóbbi években félreismertethetlennül nyilvánuló túlfellett concurrentia.

Ez állítás, előbbi megjegyzésünkkel szemben ellenmondást látszik kifejezni. — Igaz ugyan, hogy a Bessemer acél hasonlíthatatlanul jobb anyagot szolgáltat az előbb használt rudvasaknál, de viszont áll az is, hogy megbízható minőségű Bessemer acélt mázsánként 7—8 forintért (egy gründolo vállalatok ajánlatai) ez idő szerint nem lehet termelni. Az 1872-ik évben az osztrák-magyar pályákon összesen 119 tengelytörés fordult elő és pedig 9 locomatív, 45 szerkocsi (Tender),

4 személykocsi, 51 teherkocsi-tengely. A tengelytörések a közlekedőkre nézve nem igen veszélyesek. Az osztr. magyar összes vaspályákon 1869—73-ig, tengelytörés következtében 54 baleset történt, mely közül csak 10-nél fordult elő kisebb nagyobb sérülés; a többi 40 csak a forgalmi eszközökben okozott károkat.

A rozszakarat vagy boszu által előidéztet balesetek száma sokkal kisebb, mint azt egyes pessimisták előzetesen jósolták. Ilyes tervek kivételére leginkább köhalmazokat erősítenek a sínekre, vagy a sínzégeket szaggatják ki, de legtöbb esetben vagy előzetesen észrevétetnek az ör által, vagy czélttévészte vannak alkalmazva. Ide vonatkozó megbízható adatok nem állnak rendelkezésünkre.

Az atmoszferikus okok következményeiképp beállani szokott balesetek csaknem kizárólag mint forgalmi hátrányok szerepelnek. Az okok leginkább hófúvatagok és vízár. S ha a többi tételnél a mieink nem maradnak is messze e közlekedés biztonságában a külföldi pályáktól, sőt jóval mögöttük maradnak.

Igaz ugyan, hogy aránylag sok új hegyi pályánk van, hol az emelendő hófúvat elleni védművek, a széljárás viszonyok tekintetében hosszas tanulmányozást igényelnek, s igaz az is, hogy a forgalmi akadályok évről-évre nálunk is kevesbednek, de viszont kétségbevonhatlan tény az is, hogy fentjelzett körülmény, a több helyen előnytelen pályamenti viszonyon kívül, az átereszek csekély méretei, a töltés és bemetszéslejtők nem elég gondos ápolása s elodázhatatlanul szükséges támfalak hiányában is gyökerezdik. Az osztrák-magyar pályákon 1871-ben 221, 1872-ben 157, 1873-ban 118 napon fordultak elő forgalmi akadályok; ugyanezen években Németország összes vaspályáin 52, 35, és illetőleg 3 napon.

Baleseteket (leginkább forgalmi akadályokat) eredményezhetnek még: sítörés, kazánrobbanás, szél, viláncsapás, öngyilkosságok stb. e tettekre vonatkozólag nincsenek számadataink, de mint nem egészen érdektelen statisztikai adatot feljegyezzük, hogy az osztr. magy. pályákon 1869—73-ig 113-an keresték halálukat a gözmozdony kerekei alatt, ezek közül 102 meghalt és 11 sérült.

(Vége következik.)

A városi iskolaszék gyűlése auguszt. 19-én.

Tagok, mint rendesen, egy most is kevés számmal voltak jelen.

Minek utánna a legutóbbi gyűlés jegyzőkönyve felolvasatván, helyben hagyott: T. Say R. elnök ur jelenté miszerint egy városi ideiglenes tanító állomásra 51 pályázó, s köztük néhány polgári tanodára is kitűnően képesített férfi és nőtanító érkezett be. E körülmény is azt mutatja, hogy városunk népiszkolaügye, különösen azaz, hogy a tanítói fizetések tetemesen javítottak a legutóbbi időben, már is nagy lendületet nyert, mert ime alkalmunk leend már ezentul a legjobb hazai tanerők közül válogatunk. — Vajha azonban a választás fontos jogának — csekély egy órai időt igénybe vevő — gyakorlásával megbízott városi képviselő urak is lelkiismeretbeli dolognak tekintenek mindnyájan szavazatukkal élni! Azonban most is legalább gyűlés utoljájig kellett várni a különben halaszthatatlan tanítóválasztás ügyével, oly reményben, hogy akkorra még néhány tag megérkezik.

Addig pedig meghallgatván t. Janny iskolaigazgató urnak jelentése az izraeliták azon kérelmére nézve, hogy városi elemi iskolában a német nyelv is rendes tantárgyul felvéttessék: az igazgató véleményes jelentése alapján határozottat: hogy mint rendkívüli tantárgy a belvárosi fi- és leánytanodák 3-ik és 4-ik osztályaiban azon fi és leánytanulóknak, a kik erre önkénynt vállalkozni fognak, hetenkénti 4—4 rendkívüli tanóránban két erre legkitűnően alkalmas és készséges, 200—200 frt évi tandíjjal jutalmazandó tanító által tanítassék a német nyelv, hogy a jelentkező tanulók fejenként legfeljebb 50 kr. külön havi tandíj fizetésére köteleztessenek, és pedig úgy, hogy kiki az egész év folyamára eső tandíjat még az esetben is köteles lenne megfizetni, ha későbbben iratkoznék be, vagy bármik miatt időközben kimaradna a német órákból.

Felolvasatván ugyancsak t. igazgató ur véleménye az iránt: mikép volna a m. miniszterium által elrendelt polgári lánytanoda 1-ső osztálya már a legközelebbi 1876/7-ik tanév kezdetén — ideiglenesen a már meglevő tanerők és tanterem alkalmazása mellett felállítható? határozottat a véleményes jelentés alapján, hogy a miniszterium által elrendelt polgári lánytanoda 1-ső és 2-ik osztályának két külön tanteremben, a meglevő tanerők ideiglenes alkalmazása mellett — a városi közpöntár különös terhelése nélkül — már a küszöbön levő tanév kezdetén, körül-belül szeptember hó derekáiig, felállításra hozatik javaslatba a városi közgyűlésnél, mert ez a városnak semmivel sem kerül többbe, mint ha csak egy osztályt szervez és rendez be; mert különben azon leánykák kik már a mult évben az elemi iskola V. és VI-ik osztályát végezték tanulmányaikban nem mehetnének előbbre, minthogy a miniszteriumi tanterv szerint ugyanazon tananyag tárgyalatik a polgári leányiskola 1-ső 2-ik osztályaiban, mint a mely tárgyalatott az eddig fenállott, de most beszűntetett elemi iskolai V—VI-ik osztályokban; és mert egy esztendő a hajadonok életében igen sok idő: egy évet nyernék mind azon leányok, kik már az idén képesítve

létén, a polgári iskola második osztályát végezhetik, és még többet nyer városi iskoláink, hogy egy egész évtel lesz előbbre fejlődésében különös terhelés nélkül.

Felolvastatván Német Károly helybeli evang. lelkes jelentése, miszerint ő lakásán „Régi megyeházában egy ismétlődő iskolát szándékozik nyitni már a legközelebbi sept. hó elsején 12 éves felüli lányok számára, a hol, míg egy részt a női kézi munkák és háziipar minden ágában gyakorlati utmutatást nyernének szakértőtől, ugyan ott egy alkalommal az elemi osztályokban tanultakat szintén szakoktató vezetése alatt fogják ismételve elméjükben mélyebben meggyökereztetni sőt magukat tovább képezhetni a serdülő, és már jobban házi foglalatosságokra szoktatandó leánykák; és pedig nem annyira szoros iskoláztatás, és lezárkózott, mint inkább társalgási modorban.

A bemellékelt tantervvel együtt ezen bejelentést megrendes tudomásul vette az iskolaszék, mint a mely magántörvények által szintén csak köznevelés-ügyünk fog nyerni és élniük; kiváltképen, ha — a mint tervezetik, — a városi Nő-egylet különös figyelemmel kísérendő azt.

Valóban kívánatos, hogy városi Nő-egyletünk foglalja el kitűnő buzgalommal a növeveléstérén is öt igen megillető s feladatával is teljesen összhangzó, és ime itt neki előre felajánlott működési tért. — Gyakorolja erkölcsi befolyását!

Említés tétel, hogy egy három tagú bizottság a városi iskolai takarékpénztárak szervezetének kidolgozásával bízott meg. Ez is szerintünk csak a már kézi munkára képesített növendékek társaságában, — mint a minő lenne a tervezett ismétlődő leányiskola van igazán helyén.

Végre tanítványválasztásra került a sor. 51 pályázónak 51 csomó okmányából kibányászni a legértékesebb kincset városunk számára! Ez volt a feladat. Nem könnyű lett volna, ha az igazgató ur azt figyelmes és ügybuzgó előmunkálatával, terjedelmes jelentésével tájékoztató ismertetésével meg nem könnyíti vala.

Szavazásra kerülő a dolog, három polgári iskolára is különösen képzett pályázó közül a férfi szívek többsége az egy nő felé vonzódtott Szekesfejevári városi elemi tanítók karának legujabb díszé — reménylünk — Nemessányi Adél. N. N.

Apróságok.

* Régi idő óta gyakorlatba vett szokás volt az, hogy a legfőbb hadur születésnapjának ünnepén Mars kiváló fiai együtt társasbédéltek, hol aztán éltették hadurukat! Az idén e gyakorlat már kiment a divatból, talán azért, hogy egy új fópásztor gyűjté e napon maga köré Mars fiai nagyjait. Még sem hittük volna, hogy egy fópásztori ebéd elvegye izét oly bankettnek, melyet éveken át a legfőbb hadur tiszteletére szoktak rendezni.

* Miodragovits Lázár szerb igazgató a belügyminister városunka bellebezte; tartásáért fizet havonként 50 frtot. Az egész város apraja nagya kíváncsi látni Miodragovits urat, ki szabólegény létére oly nagy izgágot csinált, hogy ministeri beavatkozás vált szükségessé. Jó lenne tehát pénzért mutogatni, s az így keletkező jövedelemből lehetne a tartását fedezni, nem kellene az országnak 50 frtot kidobni hiába.

* Nézze édes komámasszony nyolcz zsák krumplít kaptam a napamasszonyomtól, most nem tudom mi tévő legyek vele, kosszatos diákokat tartas-e vagy pedig egypár disznót hizlaljak a tétre?

Hirek.

— **Szent István** — az első magyar király — ünnepét kegyelettel ünnepelte meg a városi közönség. A főgyházban az egyházi szertartásnál püspök ur pontifikált, a körmenetnél képviselve volt a megyei, városi, törvényeszeki tisztikar, a honvédség s a közöskatonai tisztikar. A nagy király ünnepe emlékéhez mérten kellő díszszel ültet meg. Az egyházi beszédet a székesegyházban Prifach József újonnan kinevezett kanonok tartá.

— **Bertalan napi vásárunk** nem felelt meg a hozzáköött várakozásoknak. Gazdaközönségünk még nem adott túl az ideai termésen, s így mindenütt pénzühiány volt észlelhető. A ló- és szarvasmarha-vásár közepszerű forgalmat tüntetett fel, mindazonáltal a lovak magas árák mellett keltek el. Legelőnebb kereslet a divatárus sátorok körül mutatkozott; hétfő délig ki nem fogyott onnan a női közönség; de ott is csak az olcsóbb czikkekre akadt vevő. — A 27 kros szédelgés egészen tönkretette már a divatüzletek hitelét, mindent mesés olcsón és félig ingyen akarnak csak megvenni. A többi czikkekre nézve minden bírálaton aluli csekély forgalom volt, kivételt képeznek mégis a gazdasági szerek, ezekben volt némi kereslet, de itt sem annyi, mint a mennyit a viszonyok között várni lehetett volna. A vásár silány-ságát eléggé jellemz az az körülmény is, hogy a vidéki közönség csekély számmal jelent meg, holott csak akkor lehet jó vásár, ha minél több idegen fordul meg.

— **Az augusztus 20-iki** körmenetnél sokaknak feltűnt, hogy Szent István nagy királyunk koponyáját vivő egyházi-menetet börtönőrök kísérték, holott a katonaság is ki volt állítva. Mi is oly nagy király és a magyar monarchia megalapítója emlékéhez méltóbbnak találtuk volna, ha a koponyát vivőket is közvetlen

akár a honvédség akár a közöskatonaság kíséri vala; mert senki sem jogosultabb erre, mint ő, a monarchia alapítója.

— **A lótenyésztési jutalomdíj-osztás** nem volt oly látogatott, mint a régiebb időkben szokott lenni s sajnos nagyon, hogy különösen a földmivelőnép osztály oly kevés érdeklél van e fontos ügy iránt. A német községek még nagyobb számmal, de a magyarok csak nem akarják még mindig sokhelyt ennek hasznos voltát elismerni.

— **Tuz.** Sárosdon e hó 17-én délelőtti órákban a Deák-féle ház — melyben egy kereskedő lakott — lett az iszonyuan pusztító elem áldozata. A tűz a felszerben ismeretlen okból keletkezvén az egész tetőt porrá hamvasztotta. A kereskedőnek a padláson körülbelül 100 méro gabonája volt, mely egészen összeégett. Az épületrészek több helyt beégtek, de a boltot mégis sikerült a beégéstől megmenteni. Az oltásnál fáradhatlan buzgalommal s elszántsággal működtek: Medák József helybeli postamester, N. N. jakabszállási kulesár s a helybeli kusznár urak. Szép volt a helybeli mélt. gróf urakról, hogy ők is részt vettek az oltásban. — Adja az ég, hogy ily veszély soha többé közösgünket ne érje.

— **A tóvárosi olvasókörben** aug. 20-ára kitűzött közgyűlés megtartható nem lévén a rendes évi közgyűlés auguszt 27-én d. u. 3 órákor fog megtartatni, figyelmeztetjük erre a kör tagjait, miután a tisztujtás is ekkor eszközöltetik.

— **A bodajki** egészséges és nagyon jó gyógyhatású fürdőt ez évben igen szép számú vendégek látogatták, s mint értesítve lettünk — ha nagyobb gond fordítatik rá, egyike leend megyénk legelső mulató helyének és a leglátogatottabb hazai fürdőknek. Nagyon panaszkodnak a nagyvendéglő igen rosz és a mellett igen drága koszt ellen is.

— **Lófuttatás** lesz ismét vasárnapon a csikvári térségén d. u. 3 órákor. A futtatást a 13-ik huszárezred tisztikara rendezi. A tisztteken kívül a legénység is futtathat.

— **Halálozás.** Szabó János közbeccsülésben álló pékmester hosszas szenvedés után e hó 19-én elhunyt 28 éves korában. Gyászoló özvegyén kívül két kis gyermek fájlalja a derék családapa korai halálát. Béke vele!

— **Lovasberényben** rendezendő, táncszivallommal egybekötött műkedvelői előadás e hó 27-én fog megtartatni. Az adandó darab Szigligeti Ede „a cigány” népszínműve. A szereplők névsora a következő: Rendező: gróf Cziráky Béla. Várszeghy, gazdag földesur Herzog Dávid ur. Kurta Gergely, gazdag paraszt Berencsik István ur. Kurta Gyuri ifj. gróf Cziráky János ur. Zsiga, vén cigány Gonda László ur. Peti, gyermeke Fichsl Hugó ur. Rózi, gyermeke Schwarz Mari k. a. Márton gazda Schissl János ur. Rebeka, felesége Schissl Vinczi asz. Évi, Rebeka leánya első férjétől Schissl Karolina k. a. Ferke, hajdu Schwarz Lipót ur. Kisbíró Király Mihály ur. Kondorné Herzog Ida k. a. Panni Baumgarten Katalin k. a. Sári Nagy Juliska k. a. Erzi Winkler Lina k. a. Násznagy Bleyer Kálmán ur. Egy öreg Baugarten Benedek ur.

— **Az augusztus 20-án** megtartott lótenyésztési jutalomdíj-osztás alkalmával jutalmaztattak: Szopós eskőlával dívezetett anyakanczákért: ettyeki Kleofász Ferencz 12 arannyal, bodajki Bögözi Mihály 8 arannyal és ezüst oklevéllel, felsuthi Szöke Lajos 4 és 2 arannyal, keresztesi Szabó Ferencz 4 arannyal, soponyai Szabó István 3 arannyal, tarnóczi Tury Antal 2 arannyal, csöszai Puskás József 2 arannyal, szári Fischer Márton 2 arannyal. 3 éves kanczákért: szent-Mihályi Rab János 10 arannyal, ettyeki Kleofász Ferencz 5 arannyal, boglári Lauchs József 4 arannyal, székesfejevári Szaivald József 3 arannyal, soponyai Kecskeméty János 3 arannyal, ettyeki Teller György 2 arannyal, acsai Májor Péter 2 arannyal, polgárdi Molnár István 2 arannyal, székesfejevári Peresztégi Nagy György 2 arannyal. *Méltóért:* nyéki Frank Moritz 8 arannyal.

— **A termésre** nézve megyénkben igen sokhelyt nagyon csalódtak, azt remélték, hogy nagyon jó termés lesz. A gabona szép és sok, de igen roszul fizet. Vanak vidékek hol jobb, de általában közepszerűn van.

— **A fejemegyei és városi régiségár** számára dr. Vajtai Mór 5 drb. ragusai köztársasági ezüst érmet adományozott, melyek a ritkább érmekekhez tartoznak.

— **A fővárosi** nemzetközi archaeológiai és anthropologiai congressus alkalmával rendezendő kiállításra gróf Zichy Jenő ur azon arany diademet a népvándorlasi korból, mely a műemlék kiállításra is feltűnést kellett felkeltet; Pauer János ur igen szép gyűjteményéből több nagybecsű tárgyat ígért kiállítani.

— **Egy szerb fölkelő vezérnek** élő fotografiaja. Miodragovits Lázár a szerb önkénytesek egyik „vezéré” kit nem ugyan a csatatéren kivított érdemei, hanem Linzben, hova eredetileg internáltatott, az utczán elkövetett garázdálkodásai tettek híres emberré, pénteken este 6 órakor két linzi esendő kisérteben városunkba megérkezett. Az indóháznál a városkapitány fogadta az „ezredes” urat, s vele bérkocsin, melynek hátulsó ülését a töltött fegyverrel ellátott esendőőrök foglalták el, a városházára hajtott. A városházán Novák Kálmán polgármester fogadta a vendéget, kit a kormány az ő személyes felelőségére bízott. Az ezredes ur lakáaa a városházán van, egy igen kényelmes szobában, mely a

hajduk szobája mögött fekszik. Ellátására a kormány havonként 50 frtot utalványozott.

— **Uzsora.** Ismét újabb adatokat kaptunk az uzsora borzasztóságairól. Megyénk egy nagyobb közsé- gében vannak oly embertelen uzsorások, kik 100 frt. kölcsönt naponkénti 1 frt. kamatra adnak. Közélebb is ennek lett áldozata egy jómódu tabajdi parasztgazda, ki néhány száz forintot vett fel ily kamatra s egy év lefolyása alatt földön futóvá lett. Az uzsora ily borzasztó elharapódzása törvényhozás által aligha, hanem inkább minél nagyobb számú kölcsönös segély-egylet alakítása által pusztítható ki.

— **Egy a gyma.** 2-ik osztályát végzett kitűnő bizonyítványt nyert szegény sorsu tanuló jövő iskolai évre mérsékelt díjért szállást és eltartást keres oly házban hol ő a vele, vagy egy osztállyal alább járó fiuk tanítását elválná. Bővebb értesítést ad kiadó hivatalunk.

— **Iskolai jelentés.** A helybeli kereskedelmi köz- zéptanodában az új tanév szeptember 4-én veszi kezdetét. A beiratások augusztus 27-től eszközöltetnek kassárnya-utca 5. sz. Az igazgatóság.

— **Jegyzői vizsga tartatott** e hó 22-én a megyeház kistermében a rendes szakbizottság előtt. A vizsgát sikerrel letette Sipos István és Fejérvári János, kik a jegyzői hivatalra képesítve lettek.

— **Halálozás.** Sarkadi József m. kir. pénzügyi titkár és a helybeli illeték-kiszabási hivatal főnöke, — ugy neje szül. Murgács Emma, valamint összes rokonai nevében is szomorodott szívvél jelenti egyetlen fiuknak — kedves gyermeküknek Sarkadi Tivadar kir. törvényeszeki gyakornoknak f. hó 19-én esti 10 $\frac{1}{2}$ órákor négy heti betegség után — élete virágának 18-ik évében tüdővész folytán történt gyászos elhunytát. A boldogult hült teteme e hó 21-én d. u. 5 órákor fog az ugynevezett „Hosszutevetői sarkert”-be öröknyugalomra tetetni. Az engesztelő szentmise-áldozat ugyan e hó 22-én reggeli 8 órákor fog a belvárosi székesegyházban megtartatni. Kegyelet és áldás hamvaira!

— **Kézfogó, melynek kéztörés a vége.** A zámoly- utczában szombaton este egy fiatal szerelmes pár tartotta kézfogó ünnepélyét. Jól mulattak a vendégek, ettek, ittak és jólaktak. A mulatság végzetével a vendégeket felpakolták egy kocsi, azután örömkönnnyek és csattanó csókok között elváltak a szép menyasszonytól azon reményben, hogy esküvő napján a lakzín még jobban fognak mulatni, mint most. A kocsi, ki egy kissé ezetes volt, szintén ily gondolatokkal telpelődhe- tett, mert alig értek ki a házból a lovakat neki haj- totta egy kórákásnak, ugy hogy a kocsi szerencsésen felborult és a t. c. vendégkoszoru a kocsiból egyszerre a kórákásra pottyant. Nem történt egyéb baj, minthogy a násznagynak homloka két helyen bezúzódot; a vő- félynek pedig egyik ujjja törött ki, egy másik vendég- nek pedig a feje horpadt be. Azt beszélik, hogy ezek sokáig megfogják emlegetni a kézfogót.

— **A zsebmetzők** hadából a vásár alatt szép számból álló társaságot helyezett el rendőrségünk vendégszerető lakába. Csupán a hölgykoszort 14 hosszu ujjú és enyves kezű nő képezte. Sokan ártatlanná lettek téve, még mielőtt hozzákezdettek volna a zsebitők munkájukhoz. Tegnap már a gyűjteményt a szélrózsa minden irányában expedálták háza per sebb.

— **Szeged városa** elhagyott bennünket messze; s a közelebb rendezett ünnepélyességei által nagyon felénk emelkedett. Az ipar kiállítás eszméjét a mi pengetéseinkre vették fel ők is s midőn az ottani lapok buzditották a közönséget, akkor már a Fejérvárt mependített eszmére utáltak s Fejérvár lelkes publi- kumára hivatkoztak, és ime mily változó a sors, ott már meg van minden, nálunk a szalma tűz kiégett s maradt minden ugy a mint volt. Ugyan mikor fogunk mi már nem csak lelkesülni, de tenni is.

□ **Rövid hírek.** Csátádon augusztus 13-án tartották meg a Lenau ünnepet. — Nyiregyháza n meggyilkolt Vitozsky György felboncoltatván, a hullán őt lövés találtatott. — Német-Peregen a lakosok nagyrészt rejtélyes halálesetek izgalomban tartják. Jelenleg is tizenegy egyén van a kórházban; sokan ölom- mérgezést vélnek a dologban rejleni. — A magyarországi községi jegyzők congressusa e hó 21-én a fővárosban tartatott meg. — Ó felsége születésnapja alkalmával a főváros középületein, a kikötők árbozán nemzeti zászlók lengettek s a templomokban isteni tiszte- telek tartattak. — Egy főkapitányi díjnok Budape- sten zavart anyagi viszonyok miatt 18-án késsel vágta el nyakát. — A képző-művészeti társulat képeit szintén kiállítja Szegeden. — A főváros terü- letén az ordei madarak bántalmazása eltiltatott. — A lefolyt héten Budapesten született 271 gyermek, elhalt 299 személy.

Gabona-ár augusztus 23-án.

	HEKTOLITER					
	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	7	32	7	10	6	50
Kétszeres	6	—	5	90	5	80
Rozs	5	40	5	30	5	20
Árpa	3	74	3	30	3	—
Zab	2	90	2	80	2	70
Kukoricza	4	88	4	70	4	60

Felelős szerkesztő: Hattyuffy Dezső.

Nyilttér.

NYIVÁNTÁS!

Waldhauser József szappanosgéd által a Székesfejérvár 66 sz. lapjában Katics József ur részére kibocsájtott figyelmeztetésre, noha lealáztatásnak tartom magamat egy oly egyén rágalmozásai ellen mentegetni, ki nálam szolgálatban kenyeremet evén, de mégis Katics József ur elleni tiszteletből, és szeplőtlen becsületem beigazolására, van szerencsém ezuttal kijelentem, miszerint fentnevezett segédnek abbéli állítása nem egyéb, mint szemtelen aljas és vakmerő hazugság, csak is a tiszt. fagyú szállítóim tölem leendő elidegenítésére czélozva; — mi ösztönözhetted pedig a t. segéd urat e hazugság nyilvánoságra hozatalára az könnyen érthető azon ténykörtülményből, melynél fogva a t. segéd ur, szappanföldmentőli eltávolítása után, egy oly hason földében nyert alkalmazást, a mely enyémivel rendszeren hadilábon áll, így tehát jelenlegi főnöke tetszését elnyerni, úgy az általam, nálam létekor helytelen magaviseleteért eltűnnie kellett gyakrani megdorgások megboszulását ohajtván ily aljas eszközöz nyul, de a t. ur elfelejtkezni látszik arra, hogy a hazugot megszégyeníteni és megfenyíteni szokják. Még csak eddig a tek. városi kapitány urhoz idéztetett, kinek ismert tapintatosságának nagy hamarán is sikerült constátálhatni, hogy fentnevezett segéd ur hazudik de igyekezni fogok arra, hogy oly forum elé is kerüljön a t. segéd ur, hogy kedve, egy iparos jó hírlenevét és tiszteletét rongálni álljon.

Schützer Jakab.

Hirdetések.

Egy algymnasium vagy alreált végzett jó erkölcsű fiatalember, ki magyar- s németnyelvben kellő jártassággal bír alulírt könykereskedésében *tanulóul* előnyös feltételek mellett felvétetik.

Klökner Péter,
könyvárus.

4 Goldene Medaillen.

4 Ehrendiplome.

Company's Medicin-Extract

aus FRAIBURG (Schweiz).

Nur acht wenn die Etiquette eines jeden Topfes nebenstehenden Namenszug in blauer Farbe trägt.

Zu haben bei:
M. Reichard und Comp. in Stuhlweissenburg,
ferner zu haben bei:
Th. Gutthardt Sohn in Veszprim.

Árverési hirdetés.

A székesfejérvári e. f. kir. törvényszéknek 12522. sz. a. végzése alapján közhírré tétetik, miszerint Csanádi Katalin felperesnek Csanádi Péter pátkai lakos alperes elleni 30 frt. tőke s járuléka erejéig követelése tárgyában lefoglalt, és a pátkai 32. sz. tjk. A + 3642. és 3643. hrsz. a. foglalt és 80 frtra becsült szállónak végrehajtás utján leendő elárverése elrendeltetik, s ennek foganatosítására I. s. határidőül 1876. évi szeptember hó 21-ik napja, szükség esetén II. ik határidőül 1876. évi október hó 21. ik napjának mindenkor d. e. 9 órája tüzetik ki, hogy a II. ik árverésen a fekvőség becsáron alul is 10% bánatpénzképeni letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött kir. tkvszéki végrehajtó Ivánszky János urnál megtekinthető.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek s azok nevét és lakását az eladási jelentések be ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendts 433. és 466. §§ hoz képest felhívatnak mindazok, kik a fentebb írt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik igény keresetüket a hirdetés közzé tételének utolsó napjától számított 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyújták be, különben azok a végrehajtási árverés foganatosítását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt sz.-fejérvári e. f. kir. törvényszéknek 1876. évi június hó 9-én tartott tkvi üléséből.

Danitz Béla,

k. tszéki elnök.

Jedermann, welcher in der Lage ist, eine größere Anzahl Adressen wohlhabender Personen jeden Standes von ihrem Wohnort u. Umgegend gegen gute Vergütung aufzugeben, wolle sich franco wenden sub H. 03460 an die Annonce-Expd. von Haafenstein & Vogler in Wien.

Árverési hirdetés.

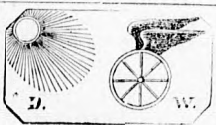
Juhász István felperesnek Lak Pál és neje sárkereszturi lakosok ellen a tek. kir. törvényszéknek 3026/876. számú végzésével elárvereztetni rendelt és a sárkereszturi 294. sz. telekjegyzőkönyvben A. I. 1-3. 5. 7. 9. 11. 12. sorszám alatt bevezetett ingatlanai az első árverésen nevek hiányában eladhatók nem lévén; ezek az árverésre második határidőül kitézött időben t. i. folyó 1876. évi szeptember hó 4 ik napján d. e. 9 órakor Sárkereszturon a községházánál becsáron alól is el fognak adatni.

Az árverési feltételek alólírt végrehajtónál bővebben megtekinthetők.

Kelt Székesfejérvárott, 1876. augusztus 4-én.

Ivánszky János,

kiküldött végrehajtó.

Védjegye

DITMAR R.

es. k. szab.

LÁMPA-

és

ércműgyárának

Bécsben.

Raktárak:

Budapestben. Bécsben.

Prágában. Lemberg.

Berlin- s Münchenben.

Legnagyobb es. k. szab.

lámpa- és fémáru-gyár a Kontinensen.

Uj árjegyzékeim szétküldésével lévén elfoglalva bátorodom t. ez. vevőmet figyelmeztetni, hogy idej mutatványkönyvem nemcsak a legszebb és legizlesebb függő-, asztal- és salontámpáknak minden előbbi évet meghaladó roppan választékával, hanem tetemesen leszállított általában olcsó árak által minden versenyt lehetetlenné tesz. — Nálam vásárolva mindenki azon lényeges előnyben részesül, hogy nemcsak a legolcsóbb, hanem a legjobb minőségű árut is kapja.

Együttal bátorodom még t. ez. vevőim figyelmét azon körülményre felhívni, hogy sok keskedő nem igen tisztességes eljárást követve, idegen gyártmányt az én nevem alatt árul, vagy hogy az én jegyemmel ellátott géczokat csavarnak egészen rossz lámpákba és azokat mint az én gyártmányomat kiadják, a mi eléggé bizonyítja, hogy az én készítményeim a legjobbaknak vannak elismerve, minthogy az én jegyemet kénytelenek felhasználni arra, hogy az ilyen kontárnakára vevőt fogjanak. Bejegyzett

raktáram Budapesten a József-téren, a fürdő- és nádor-utca sarkán van, ahol agynazon árak és feltételek érvényesek mint a gyárban; a Bécsből Budapestre való csekély teherdíjakat hozzászámítva. — Egyidejűleg ajánlom legfinomabb

valódi amerikai brillans-salon-petroleumot és legfinomabb mérséklő-lámpaolajomat.

Ditmar R.,

es. kir. lámpa- és fémáru-gyára Bécsben.

1000 frt. biztosíték 1000 frt. !!!ezüstben!!!

Az emberek százezrei

köszönik szép hajukat az eddig egyedül létező, biztos és legjobb

m. k. egyed. szab. haj- és szakálnövesztő-szesznek,

mely a hajpikkelyt azonnal eltávolítja, ép úgy mint az ehhez tartozó

valódi stayer alpenkräuter kenőcs

Hawranek Sándor és utódja

m. kir. egyedül szabadalmazott illatszer-gyárából Bécsben. — Azelőtt VI. ker. Bürgerspitalgasse 26. sz.

most: I. Teinfaltstrasse 17. szám. 2-ik emelet.

A nevezett gyár 1000 frttal kezkesedik, ezen m. k. egy. szab. haj- és szakálnövesztő-szer a hozzátartozó alpenkräuter-kenőccsel együtt a kopasz helyre, hol sem haj sem szakál

nem létezik s pedig kivétel nélkül a kor és nem különbségre nézve — hasznossága mellett.

Egy kopasznak 6 hó, csupán hajat hullatónak 8 nap, s pikkelyképzőnek csupán 3-szori használat elég.

Ezen szer, mely ezereknek segített, egészen megjavítottuk s megerősítettük, s e szerint dupla hatást adánk neki, miről mindenki legjobban meggyőződhet.

Nincs már veres haj a mi versenytárs nélkül álló

Hajfjítő-szerünk

feltalálása óta, melynek használása a javított s duplán megerősített

Hajfjítő-dió-kivonat-kenőccsel

együtt (egy szünte kapható mint dió-kivonat olaj és hajviasz), még a hófehér haját is a természetesen állítja vissza. Nem létezik jobb szer haj előállításra, megtartás- és növelésre, szakál és haj előállításra, mint a mi fényes bizonyítékokkal tanuskodó

egyedül hathatós m. kir. szab. haj- és szakálnövesztő-szeszünk.

Csak a valóban jó érdemel diadalt, mely csak egy próbat igényel, kik egészen kopaszok s csupasz areznak valának rövid idő alatt sűrű haját s tömött szakált nyertek, s ugyanarra, hogy mai napig még egy kísérlet sem volt eredménytelen. Erősítő-szeszünk gyökeresen gyógyítja meg a haját betegséget a még a legkésőbbi időre is biztosítja a sűrű haját annak folytonos használatára. Kellően működik a fejbőrre és elhárít minden fejfájást.

Figyelmeztetünk mindenkit, miszerint gyártmányunkat a hasonnemű utánzásoktól megkülönböztessze. — Nagyobb bizottság kedvéért minden téglően, mely a mi gyártmányunkat tartalmazza, arezképes végjelgyünk található. — Megrendeléseket

Hawranek

m. kir. szabadalmazott első

azelőtt: VI. Bürger-

most: I. kerület Teinfalt-

Sándor utódja

illatszer gyárához Bécsben,

spitalgasse 26. szám,

strasse 17. szám. 2. emelet.

Árjegyzék. Egy alabastrom üveg duplafejű haj- és szakálnövesztő szesz 3 frt. 1 kis üveg 2 frt. 50 kr. Egy alabastrom üveg valódi alpenkräuter kenőcs 2 frt. Egy alabastrom üveg hajfjítő-kenőcs 2 frt. — 1 üveg Hajfjítő-tej valódi dióolajjal s keszével 5 frt. Egy kis üveg hajfjítő-tej 2 frt. 50 kr. 1 fr. Egy üveg valódi hajfjítő dió-kivonat-olaj 1 frt. 50 kr., dió-kivonat-viasz-kenőcs 1 frt. (Csomaglásért 50 kralt 10bb.)

Megbizások a külföldre a pénz előleges beküldése s az országban utánvétellel a leggyorsabban teljesítenek.